

[Glistrup.]

fordi han mener noget med det — så skulle det være at beklikke hr. Voigt for, at han nu skulle have fraveget denne fremskridtsgrundsætning og skulle have ladet sig bestemme af andre hensyn end hensynet til færdelssikkerheden. Derfor vil jeg gerne have hr. Gudme til klart at udtale, om det var meningen med hans indlæg, at han mener, at hr. Voigt har ladet sig bestemme af noget som helst andet. En så alvorlig anklage har vi, der har arbejdet sammen med hr. Voigt både i færdselslovsanliggender og andre sager, ikke noget som helst grundlag for at tro kan være rigtig.

At man så yderligere gør det, at man informerer befolkningen, endda den del af befolkningen, der har særlig interesse i den pågældende sag, nemlig knallertfabrikanterne, knallertforhandlerne, det skal da kun være noget, som man skal være glad for. Information er noget, det enkelte parti skal tage sig af, ikke noget, som hverken stat eller folketing skal tage sig af. Og at man opfordrer til privat finansiering af partier, er også den rigtige fremgangsmåde.

Derfor synes jeg, at hr. Gudmes indlæg i denne debat var i allerhøjeste grad fejlplaceret.

Hilmar Baunsgaard (RV):

Jeg er ikke i stand til at gøre spørgsmålet om knallerternes fartgrænse til et ideologisk-politisk spørgsmål. Jeg er vidende om, at hr. Voigt har dummet sig. Jeg er vidende om, at fremskridtspartiet har optrådt uanstændigt. Jeg skal lade være med at lade dette påvirke min holdning til, om man skal have 30 eller 40 km fartgrænse.

Jeg er også vidende om, at det drejer sig slet ikke om, hvorvidt man skal have 30 eller 40 km fartgrænse. Det drejer sig derimod om, hvorvidt man samtidig skal give tilslutning til et administrativt cirkulære, justitsministeren vil sende ud om visse bestemmelser vedrørende typegodkendelser af knallerter. Jeg vil derfor gerne sige, at når jeg stemmer for de 40 km, så gør jeg det, fordi jeg er blevet overbevist om, at de fleste knallerter er bygget til at køre 40 km, og at vi derfor nedsætter ulovlighederne ved at stemme for 40 km. Men jeg vil samtidig sige til justitsministeren, at hvis der på et eller andet tidspunkt, forhåbentlig, i ministeriet

og i retsudvalget skulle komme en saglig behandling af spørgsmålet om typegodkendelse — jeg er ikke engang overbevist om, at den er særlig saglig, den måde, det arbejdsudvalg har behandlet sagen på — så har jeg altså ikke bundet mig til at være enig med ministeren i det, der i dag er tale om at gøre administrativt med hensyn til typegodkendelse. Jeg stemmer for de 40 km, fordi jeg tror, det er rigtigt, men forbeholder mig at tage en saglig bedømmelse af det, hvis, hvad jeg håber, det kommer op til en saglig drøftelse.

Announcen i dag giver ikke meget håb om det, den ligger næsten på linje med det, jeg anser hr. Voigt for at have gjort.

Justitsministeren (Orla Møller):

Jeg skal indskrænke mine bemærkninger til det problem, som jeg anser for at være det helt afgørende i drøftelsen i dag, nemlig at få klaret noget — og jeg siger udtrykkeligt noget — omkring hele knallertproblemet.

Hr. Voigt tror, at jeg er bekymret over det, der er sket i retsudvalget. Det er jeg bestemt ikke, og jeg vil gerne allerførst have lov til at takke retsudvalget, fordi det lykkedes mellem anden og tredje behandling at tage fat på et problem, som efter min opfattelse har fået en meget dybtgående behandling. Det drejer sig også om den baggrund, som har været den egentlige årsag til de store diskussioner i retsudvalget, nemlig det administrative arbejde med en bekendtgørelse omkring knallerterne.

Jeg er af den opfattelse, at der overhovedet ikke kan ske noget på det meget kritiserede område, som knallerterne er, uden at vi gør to ting. For det første må vi have hævet hastighedsgrænsen til de 40 km. Jeg er helt enig i de bemærkninger, hr. Hilmar Baunsgaard og flere andre er kommet med her i dag. For det andet er det en nødvendighed at få en eller anden form for typegodkendelse af knallerterne. Jeg tror ikke, nogen kan være i tvivl om, at den udvikling, der har været, går i retning af efterhånden at gøre det udmærkede arbejdskøretøj knallerter til en motorcykel.

Jeg har også lyst til at sige, at der er taget skyldige hensyn til normale erhvervsinteresser ved, at der er tale om en overgangsperiode på et par år. Vi har forsøgt ikke blot at tage